

WANDELKAART LENNIK WERD VOORGESTELD.

Als eerste in een reeks van zes wandelkaarten (wandelgebied Pajottenland) werd begin van de vakantie de wandelkaart voor Lennik voorgesteld.

Via een knooppuntennetwerk biedt deze kaart alleen al voor Lennik ong. 50 kilometer wandelplezier. Je bepaalt je traject volledig zelf en omvat bestaande wandelingen (educatief wandelpad, de vierhoeven – en de moeillewandering).

Deze kaarten zijn een realisatie van Regionaal Landschap Zenne, Zuun en Zoniën, de gemeenten Lennik, Gooik, Herne, Galmaarden, Pepingen en Bever en Pajottenland Plus. Deze kaart is verkrijgbaar bij de toeristische diensten.

IN DE HOEK VAN L.E.N.N.I.K. 2000

ASSISTENT!

Terwijl ik aan dit cursiefje begin, verdwijnt mijn assistent. Ik bedoel nu het figuurtje dat te pas en te onpas rechts onderaan mijn p.c. scherm opduikt.

Vraag me niet op welke knop ik gedrukt heb om hem te laten verdwijnen. Vraag me niet hoe ik hem weer kan oproepen. Ik heb wel al ontdekt dat ik hem, als hij er is, van gedaante kan laten veranderen. Soms een paperclip, soms een hond, een kat, een wereldbol, een puzzel, een mini Einstein...

De paperclip heeft veel weg van een stethoscoop. Ik heb trouwens lang gedacht dat het een stethoscoop was.

Zo'n toestel waarmee je controleert of alles wel tikt zoals het hoort, dat vreemd geruis opvangt en waarschuwt voor gevaar!

Zo nu en dan knippert de paperclip - stethoscoop met beide oogjes goedkeurend of geschrokken.

Zo nu en dan gaan zijn wenkbrauwen omhoog en maakt hij een licht wiegende beweging.

Zo nu en dan verdwijnt hij... net op tijd want hij werkt soms op m'n zenuwen.

Het is bedoeld als hulpmiddel.

Als je vast komt te zitten, geeft de assistent aanwijzingen maar je moet het wel eerst vragen. Ik gebruik hem niet als assistent. Ik vind het een vreemd hebbingetje dat ongevraagd mijn scherm komt opfleuren.

Zoiets als een hartslagmeter die alleen maar registreert. Wat er fout loopt, verandert hij niet. Daar heb je andere hulpmiddelen voor nodig.

Tikt er in je hart iets verkeerd dan heb je een pacemaker nodig en die staat niet tussen de pc - assistenten.

Maar best ook want die zou ik zeker voortdurend laten verdwijnen. Momenteel kan ik de fouten die ik maak nog zelf oplossen. Ik zeg wel duidelijk...momenteel.

Ik ken mensen met een pacemaker die daar echt niet gelukkig mee zijn.

Nog niet zo lang geleden hoorde ik een vijftientigjarige vrouw zeggen: "Als ik nou morgen echt niet meer wil... dan kan ik niet eens dood want ik heb een pacemaker die beslist hoelang mijn rikketik blijft tikken."

Ze kon er mee lachen: "Ik zal moeten wachten tot z'n batterijen leeg zijn hé!"

Geef toe, dit zijn uitspraken die tot nadenken stemmen.

We houden zoveel mogelijk onder controle, willen of niet.

Met of zonder assistentie van gewilde en ongewilde hebbingetjes.

Zie je nu wat ik bedoel? Ik kijk naar zo'n stom assistentje op mijn PC en ik schrijf heel andere dingen dan ik oorspronkelijk van plan was.

Nu zit ik weer een halve dag te piekeren over ongewenste pacemakers en zo. Zou die vijftientigjarige vrouw hem kunnen laten weghalen?

Als ze nou morgen naar de dokter stapt en zegt: "Dokter, ik wil echt niet meer, haal hem maar weer weg." Zou die dokter dat dan wel willen horen?

De kans dat ze een behandeling tegen depressie krijgt voorgeschreven is reëler.

Daar is hij weer... mijn paperclip - stethoscoop!

Weg ermee!

Ik zet Einstein in de plaats.

Een leuk, dikbuikig, lachend Einsteinje.

Zolang hij niet met onverstaanbare formules komt aandraven, mag hij blijven.

Als ik hem beu ben, mag ook hij weg... zonder behandeling tegen depressie of wat dan ook.

Waar wilde ik nu eigenlijk over schrijven vandaag?

Einstein wuift en haalt een lampje boven. 't Zal hoe dan ook voor volgende keer zijn. Ik heb hartkloppingen van de warmte en geen pacemaker om alles een beetje in toom te houden.

Reacties graag naar annewyckmans@hotmail.com

of

Palokenstraat 19 1750 Lennik 02/532 05 12

